

Arrest

nr. 280 599 van 23 november 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. KELCHTERMANS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, in eigen naam en handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, op 18 augustus 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 juli 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat N. KELCHTERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 juli 2022 diende verzoekster in eigen naam en handelend in naam van haar minderjarige zoon een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging op grond van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van de Richtlijn 2001/55/EG en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan (hierna: het Uitvoeringsbesluit).

Op 29 juli 2022 werd deze aanvraag geweigerd. Dit is de bestreden beslissing, die gemotiveerd is als volgt:

"Mevrouw/Mijnheer

[...]

En minderjarige zoon [...]

Krachtens artikel 57/30, § 2, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend, om volgende redenen:

Op 23/06/2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat U reeds gemachtigd bent tot verblijf in een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen, werd u in toepassing van artikel 57/30, § 2, eerste lid, 2°, van de wet, geen machtiging tot verblijf toegekend.

Op 29/07/2022 deed u bij DVZ opnieuw een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. U legde, middels een begeleidend schrijven van het advocatenkantoor Justus Lawyers Group, volgende documenten voor: kopie Oekraïense identiteitsdocumenten, kopie Slovaakse identiteitsdocumenten, schoolattesten D. 2016 t.e.m. 2022, inschrijving zomerkamp D. 2017, enkele schoolfacturen, kopie verblijfstitel zus K.L. en getuigenissen.

De door u voorgelegde documenten tonen niet aan dat er bijkomende elementen zijn die een herziening van de beslissing van 23/06/2022 noodzakelijk maken. De kopie van de verblijfstitel van K.L. is evenmin een bijkomend element tot herziening. We wijzen er op dat een gezinsleven tussen deze familieleden niet verondersteld wordt zonder dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid worden aangetoond die de normaal affectieve banden overstijgen. U toonde niet aan dat er dergelijke bijkomende elementen van afhankelijkheid zijn.

Bovendien wijzen we er op dat het contact met K.L. en/of andere, in België verblijvende, kennissen of vrienden kan behouden worden middels moderne communicatietechnologie en korte bezoeken in elke staat waartoe u beiden toegang heeft. Bijgevolg houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 van het EVRM.

We wijzen er ook op dat deze beslissing enkel impliceert dat een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 wordt geweigerd, aangezien u reeds gemachtigd bent tot verblijf in een andere EU-lidstaat en dat u geen bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd. Bijgevolg wordt de gezinskern niet gescheiden en houdt deze beslissing geen schending in van artikel 8 van het EVRM.

Gelet op het feit dat U reeds gemachtigd bent tot verblijf in een andere Lidstaat van de Europese Unie die verplicht is om het besluit van de Raad van de Europese Unie, bedoeld in artikel 57/29, § 1, toe te passen, wordt u in toepassing van artikel 57/30, § 2, eerste lid, 2°, van de wet, geen machtiging tot verblijf toegekend."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

3. Ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit EU 2022/382 bepaalt dat "dit besluit van toepassing is op de volgende categorieën van personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie door de Russische strijdkrachten die op die datum begon:

a) Oekraïense onderdanen die vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven;"

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster in het bezit is van een Slowaakse verblijfskaart die werd afgegeven op 29 januari 2020 te Michalovce (Slowakije) en die geldig is tot 5 december 2022. De minderjarige zoon D. is eveneens in het bezit van een Slowaakse verblijfskaart die werd afgegeven op 13 januari 2021 en geldig is tot 5 december 2022. Tevens blijkt uit een

synthesedocument d.d. 23 juni 2022 dat verzoekster verklaarde dat zij Oekraïne voor het laatst heeft verlaten in november 2020. De meest recente stempel uit verzoeksters paspoort toont aan dat zij Polen is binnengekomen op 16 oktober 2019.

Gelet op deze feitelijke gegevens, rijst de vraag of de verzoekster wel blijk geeft van het rechtens vereiste belang bij het beroep, vermits na een gebeurlijke vernietiging slechts opnieuw zal kunnen worden vastgesteld dat verzoekster vóór 24 februari 2022 wettig verbleef in Slowakije en aldus niet behoort tot een categorie van personen die aanspraak kan maken op de tijdelijke bescherming voorzien in het Uitvoeringsbesluit EU 2022/382. Een vernietiging van de bestreden beslissing verschaft haar dan ook geen voordeel.

Ter terechtzitting hier op gewezen, merkt de advocate van verzoekster op dat artikel 2 van het Uitvoeringsbesluit enkel vereist dat de betrokkene Oekraïense onderdanen vóór 24 februari 2022 in Oekraïne hebben verbleven en dat het daarbij niet uitmaakt of dit in de periode onmiddellijk voor 24 februari 2022 was dan wel vele jaren voordien.

Dit standpunt wordt door de Raad niet bijgetreden. Vooreerst gewaagt artikel 2 van *“personen die sinds 24 februari 2022 ontheemd zijn geraakt als gevolg van de militaire invasie die op die datum begon”*. Als wettelijk verblijfshouder in Slowakije brengt verzoekster geen gegevens aan waaruit blijkt dat zij werd ontheemd als gevolg van de militaire invasie op 24 februari 2022. Bovendien blijkt dat de considerans 14 van het Uitvoeringsbesluit dat lidstaten worden aangemoedigd de tijdelijke bescherming uit te breiden voor personen die kort voor 24 februari 2022 zijn ontvlucht omdat de spanningen toenamen of zich net vóór die datum op het grondgebied van de Unie bevonden bijvoorbeeld door vakantie of werk en die als gevolg van het gewapende conflict niet naar Oekraïne kunnen terugkeren. Uit deze considerans kan dan ook worden afgeleid dat het toepassingsgebied betrekking heeft op Oekraïense onderdanen die onmiddellijk vóór 24 februari 2022 in Oekraïne verbleven. De aanbeveling om het toepassingsgebied ruim toe te passen en dus ook voor Oekraïense burgers die kort voor 24 februari 2022 het land zijn ontvlucht maakt duidelijk dat het Uitvoeringsbesluit in principe slechts betrekking heeft op personen die in de periode onmiddellijk vóór 24 februari 2022 of slechts kort daarvoor dat land zijn ontvlucht. Verzoekster, die sedert januari 2020 over een Slowaakse verblijfskaart beschikt, behoort niet tot een van de categorieën van personen op wie het tijdelijk beschermingsstatuut zoals uitgewerkt in het Uitvoeringsbesluit van toepassing is. Zij kan in de huidige situatie dan ook geen aanspraak maken op dit statuut. Een vernietiging van de bestreden beslissing strekt de verzoekster niet tot voordeel. Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebreke aan het krachtens artikel 39/56 van de vreemdelingenwet vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT